

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 35

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 134 din 22 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.....	2-3	Decizia nr. 620 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă	8
★			
Decizia nr. 615 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	3-4	Decizia nr. 177 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	9-10
★			
Decizia nr. 137 din 26 mai 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	4-5	Decizia nr. 621 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	10-11
★			
Decizia nr. 616 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	5-6	Decizia nr. 180 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile.....	11-12
★			
Decizia nr. 176 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ și ale art. 330 ² din Codul de procedură civilă, precum și ale Decretului nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile.....	6-7	Decizia nr. 622 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950	12-13
★			
		Decizia nr. 188 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	13-14
		Decizia nr. 625 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 134**

din 22 mai 1997*)

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴
din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995
pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului**

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.453/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatele-reclamante Codreanu Harghel Gabriela și Codreanu Ruxandra Cristina.

Din concluziile scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă însă că excepția privește și art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1, 3, 16, 20 și 128 din Constituție, deoarece recursul în anulare este „la dispoziția numai a Parchetului General“, chiar și în urma adoptării Legii nr. 17/1997.

Exprimându-și opinia potrivit prevederilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, așa cum a fost invocată de părți.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă

definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că aceste prevederi sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Autoarele excepției de neconstituționalitate nu au pus însă în discuție legitimitatea constituțională a termenului de 6 luni în care poate fi declarat recursul în anulare, ci faptul că recursul în anulare poate fi exercitat numai de către procurorul general.

Este de observat că egalitatea părților în procesul civil nu poate fi redusă numai la exercitarea directă a căilor de atac, ci are determinări mult mai largi. Această egalitate nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat, ținând seama de natura autorităților publice și de atribuțiile acestora. Ministerul Public este o astfel de autoritate care exercită atribuții, nu drepturi subiective.

Cât privește dispozițiile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, care este un text de trimitere la recursul în anulare, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt constituționale. Deoarece nu există motive care să determine schimbarea acestei soluții, excepția urmează să fie respinsă, fiind vădit nefondată.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 615 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 3.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, invocată de Codreanu Harghel Gabriela și Codreanu Ruxandra Cristina în Dosarul nr. 1.453/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 22 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof.univ.dr. Nicolae PopaMagistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 615

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995

pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Codreanu Harghel Gabriela și Codreanu Ruxandra Cristina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 134 din 22 mai 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.453/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330³, art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și a art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, ridicată de Codreanu Harghel Gabriela și Codreanu Ruxandra Cristina.

Prin Decizia nr. 134 din 22 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdic-

țională, precum și de Legea nr. 17/1997, prin care a fost modificat textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamantele-intimate au declarat recurs, în termen legal, în esență, pentru următoarele motive:

— vădită ilegalitate a deciziei sub aspect procedural, constând în soluționarea cauzei fără citarea autorului excepției de neconstituționalitate;

— faptul că recursul în anulare este rezervat în exclusivitate Parchetului General „crează o putere superioară cu drept de decizie“ în stat, încălcând principiul „egalității armelor“ consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului, la care România a aderat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat deoarece, potrivit art. 24 alin. (2) din

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Împotriva deciziei s-a declarat recurs, care s-a soluționat cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Codreanu Harghel Gabriela și Codreanu Ruxandra Cristina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 134 din 22 mai 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 137

din 26 mai 1997*)

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Exprimându-și opinia, potrivit prevederilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 februarie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.045/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995, invocată de intimatul-reclamant Baculea Ion.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1, 3, 16, 20 și 128 din Constituție, deoarece recursul în anulare poate fi exercitat oricând numai de procurorul general. De asemenea, se consideră că încalcă principiul statornicit de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 616 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 5.

sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Baculea Ion în Dosarul nr. 3.045/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 din Legea nr. 112/1995;

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 26 mai 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 616

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Baculea Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 137 din 26 mai 1997.

Recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu pot fi deci reținute. Rezultă din cele arătate că excepția este vădit nefondată, urmând să fie respinsă.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Cât privește art. 24 din Legea nr. 112/1995, este de reținut că prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995, Curtea Constituțională a constatat că este constituțional. Deoarece nu există motive care să determine schimbarea acestei soluții, excepția urmează să fie respinsă, fiind vădit nefondată.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 2 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 februarie 1997, pronunțată în Dosarul

nr. 3.045/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, ridicată de Baculea Ion.

Prin Decizia nr. 137 din 26 mai 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997, prin care a fost modificat textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamantul-intimat a declarat recurs, în termen legal, în esență pentru următoarele motive:

— vădită ilegalitate a deciziei sub aspect procedural, constând în soluționarea cauzei fără citarea autorului excepției de neconstituționalitate;

— faptul că recursul în anulare este rezervat în exclusivitate Parchetului General „creează o putere superioară cu drept de decizie” în stat, încălcând principiul „egalității armelor”, consacrat în Declarația Universală a Dreptului Omului, la care România a aderat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Baculea Ion împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 137 din 26 mai 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 176

din 4 iunie 1997*)

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, precum și ale Decretului nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile

Nicolae Popa	— președinte
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat, deoarece, potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Împotriva deciziei s-a declarat recurs care s-a soluționat cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se astfel posibilitatea părților de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Cât privește faptul că recursul în anulare poate fi exercitat numai de procurorul general, creându-se astfel inegalități între părțile din proces, se reține că nu este contrar Constituției. De altfel, celelalte părți din proces au posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de art. 304 pct. 4 și art. 317 din Codul de procedură civilă.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 620 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 8.

locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de intimitii-recurenți Cernescu Caius Iulian Adrian și Teleman Florica.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta se referă și la Decretul nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile.

În motivarea excepției, se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 16, 20, 21, 41, 128 și 135 din Constituție, deoarece „dreptul de declarare a recursului în anulare se acordă numai procurorului general“, care are „puteri discreționare în aprecierea legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția referitoare la art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar art. 24 și 25 din Legea nr. 112/1995 nu se aplică în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă, precum și a Decretului nr. 92/1950.

Asupra constituționalității art. 330 și a art. 330² din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din același cod.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Cernescu Caius Iulian Adrian și Teleman Florica în Dosarul nr. 3.541/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, precum și ale Decretului nr. 92/1950;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Autorii excepției de neconstituționalitate n-au pus însă în discuție legitimitatea constituțională a termenului de 6 luni în care poate fi declarat recursul în anulare, faptul că această cale de atac poate fi exercitată numai de către procurorul general.

Este de observat că egalitatea părților în procesul civil nu poate fi redusă numai la exercitarea directă a căilor de atac, ci are determinări mult mai largi. Această egalitate nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat, ținând seama de natura autorităților publice și de atribuțiile acestora. Ministerul Public este o astfel de autoritate care exercită atribuții cu drepturi subiective.

Rezultă din cele arătate că excepția este vădit nefondată.

În fine, cu referire la excepția privind Decretul nr. 92/1950, se constată că aceasta nu poate fi admisă, deoarece controlul constituțional se exercită numai asupra legilor care vizează raporturi juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din 1991.

În acest sens s-a pronunțat Curtea, prin Decizia nr. 3 din 2 februarie 1993, rămasă definitivă prin Decizia nr. 21 din 20 aprilie 1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 mai 1995.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 620

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330²
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cernescu Caius Iulian Adrian împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 176 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 28 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.541/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Cernescu Caius Iulian Adrian.

Prin Decizia nr. 176 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997 prin care au fost modificate dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamantul-intimat a declarat recurs, în termen legal, deoarece consideră că „faptul modificării art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997 confirmă că acesta contravine dispozițiilor Constituției“. De asemenea, se critică instituția recursului în anulare, care conduce la instabilitatea raporturilor sociale și afectează autoritatea lucrului judecat. Recurentul consideră că Decretul nr. 92/1950 și anexele sale sunt inexistente, nefiind publicate.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Cernescu Caius Iulian Adrian împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 176 din 4 iunie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 177

din 4 iunie 1997*)

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.279/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de intimatul-reclamant Schreiber Dan Nicolae.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 41 din Constituție, deoarece „recursul în anulare poate fi declarat oricând“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția invocată este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate invocată, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Motivul de neconstituționalitate invocat nu mai poate fi deci reținut. Rezultă din cele arătate că și această excepție este vădit nefondată, fiind lipsită de obiect.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Schreiber Dan Nicolae, în Dosarul nr. 2.279/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 621 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 10.

— dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 621

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Schreiber Dan Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 177 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.279/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Schreiber Dan Nicolae.

Prin Decizia nr. 177 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de modificarea art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamantul-intimat a declarat recurs, în termen legal, susținând că art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost modificat tocmai pentru că nu era constituțional, iar Curtea trebuie să constate neconstituționalitatea acestui text în forma inițială.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, deciziile Curții Constituționale, având efecte numai pentru viitor, nu pot privi decât neconstituționalitatea unor texte în vigoare, întrucât, altminteri, dacă s-ar referi la dispoziții legale abrogate sau în forma anterioară unei modificări, în mod necesar ele ar avea efecte retroactive, încalcând astfel art. 15 din Constituție. Pe cale de consecință, controlul exercitat de Curte pentru soluționarea excepției invocate poate privi numai art. 330¹ din Codul de procedură civilă, după modificarea sa prin Legea nr. 17/1997.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Schreiber Dan Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 177 din 4 iunie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 180

din 4 iunie 1997*)

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile

Nicolae Popa	— președinte
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

ile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.788/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950 privind naționalizarea unor imobile, invocată de intimata-reclamantă Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1 alin. (3), ale art. 15 și 125 din Constituție, deoarece nu prevăd „un termen pentru promovarea recursului în anulare”.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar excepția privind Decretul nr. 92/1950 nu poate fi admisă, deoarece nu vizează raporturi juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din 1991.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispoziții

Referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, recursul în anulare nu mai poate fi declarat ori când de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut la art. 330 pct. 2 din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu pot fi deci reținute. Rezultă din cele arătate că excepția este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

Cât privește Decretul nr. 92/1950, Curtea constată că acesta a avut o aplicare temporară, producând efecte doar la data emiterii lui și deci nu vizează raporturile juridice stabilite după intrarea în vigoare a Constituției din 1991. Ca urmare, excepția nu poate fi admisă, fiind vădit nefondată.

În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 3 din 2 februarie 1993, rămasă definitivă prin Decizia nr. 21 din 20 aprilie 1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 17 mai 1993.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 622 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 12.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra în Dosarul nr. 3.788/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă;
 - dispozițiile Decretului nr. 92/1950,
- fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae PopaMagistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 622

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 180 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.788/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950, ridicată de Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra.

Prin Decizia nr. 180 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997 prin care a fost modificat textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra a declarat recurs în termen legal, considerând că Decretul nr. 92/1950 trebuia raportat la prevederile Constituției din 1948, deoarece „în orice act normativ internațional, inclusiv în Constituția din 1948, nepublicarea și nesemnarea actelor normative respective constituie o inexistență a acestora conform tuturor principiilor de drept civil, indiferent dacă actul normativ respectiv avea o aplicare temporară sau definitivă“.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este nefondată, omițând însă să refere asupra excepției privind neconstituționalitatea Decretului nr. 92/1950.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și ale Decretului nr. 92/1950, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din

8 august 1995, Curtea a reținut că, potrivit Constituției, nu este competentă să examineze concordanța legilor anterioare cu prevederile constituționale existente la data adoptării lor și nici să verifice modul în care s-au aplicat reglementările legale anterioare.

Deoarece nu au apărut elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei soluții, urmează ca recursul să fie respins.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge recursul declarat de Berceanu Diaconescu Oana Maria Olga Alexandra împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 180 din 4 iunie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 188

din 4 iunie 1997*)

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa	— președinte
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent

procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Popescu Angela Gabriela.

Din examinarea concluziilor scrise, depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește numai dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.196/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1) și ale art. 128 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Se arată, de asemenea, că textele atacate sunt în contradicție cu Hotărârea Guvernului nr. 11/1997.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 625 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 15.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Popescu Angela Gabriela în Dosarul nr. 3.196/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că recursul în anulare poate fi declarat de către Ministerul Public numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Autoarea excepției de neconstituționalitate nu a pus însă în discuție legitimitatea constituțională a acestui termen, astfel că excepția urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Magistrat-asistent,

Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Popescu Angela Gabriela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 188 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.196/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Popescu Angela Gabriela.

Prin Decizia nr. 188 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997, prin care a fost modificat art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamanta-intimată a declarat recurs, în termen legal, în esență pentru următoarele motive:

— nu se poate susține că recursul în anulare este constituțional în momentul în care, practic, se limitează accesul liber la justiție prin invocarea unor acte normative abuzive în detrimentul legilor interne, precum și al tratatelor internaționale la care România este parte;

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Popescu Angela Gabriela împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 188 din 4 iunie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

— nu se poate admite limitarea accesului la justiție pentru repararea unor nedreptăți, pe motiv că acestea vor fi soluționate de către legiuitor;

— se neagă în mod voit caracterul de putere de stat pe care îl are justiția;

— prin soluționarea cererilor de revendicare justiția nu a făcut decât să-și îndeplinească rolul firesc într-o societate normală;

— actualmente s-a ajuns la o situație cel puțin bizară; proprietarii ale căror cereri de revendicare au fost soluționate înainte de modificarea din anul 1993 a Codului de procedură civilă rămân proprietari, iar cei care nu au avut această șansă pierd din nou proprietatea, întrucât instanța nu ar mai fi competentă.

De asemenea, recurenta face unele considerații cu caracter politic.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivele de recurs invocate nu pot fi reținute, nefiind pertinente în raport cu decizia atacată. Ele reprezintă probleme ce urmează să fie soluționate de către instanța de judecată, întrucât, în realitate, privesc aspecte ale succesiunii legilor în timp.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30-15,00, iar vinerea, între orele 8,30-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.